

ge. Jeg vil blot sige, at der er udsendt en skitse til et udkast til et oplæg til en samling af den pædagogiske forskning her i landet. Og jeg synes, at vi skal lade de involverede parter, nemlig seminarierne, Danmarks Lærerhøjskole og de øvrige interessenter, komme med deres bidrag til, hvordan sådan noget skal se ud i fremtiden.

Jeg har ikke nogen færdig mening om det. Jeg synes bare, at det er et oplagt område, hvor man måske kan samle noget forskning op, som har været meget spredt, og jeg har ikke noget som helst forbehold over for, at der også foregår god, pædagogisk forskning på universiteterne. Der er for mig ingen problemer i, at det foregår flere steder i landet.

Jeg synes bare, at det ville være ærgerligt, hvis der var steder, hvor der foregik noget, som ikke blev brugt, eller som ikke blev formidlet til en bredere kreds. Så tror jeg ikke, jeg kan komme længere i mit svar til hr. Søren Kolstrup.

Til hr. Klaus Kjær vil jeg blot sige, at SU-systemet og andre optagelseskrav på universiteterne jo sætter en grænse for, hvor lang tid man kan studere. Så skal man i hvert fald have nogle helt specielle ordninger, hvis man kan gå hele livet og studere. Sådan er det ikke mere. Sådan var det for mange år siden; da var der noget, der hed evighedsstudenter.

Men vores uddannelsessystem er jo andet end blot dette med de forskellige moduler, vi har i korte og lange videregående uddannelser; der er efteruddannelser, der er åben uddannelse.

Jeg synes, vores uddannelsessystem i Danmark skal være et stort marked, for min skyld gerne et supermarked, men hvor man for nogle af varerne betaler mere, end man gør for andre. Og der er også tilbud, som man kan bruge i en senere alder, hvor man gerne vil bygge oven på den uddannelse, man har i forvejen, og jeg synes, det er udmærket, at vi har et meget varieret og et meget bredt udbud af uddannelsesstilbud.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg skal takke for fru Elisabeth Arnolds bemærkning. Jeg synes, det var vigtigt, der blev sagt fra radikal side, at man på den ene side kan få et løft ved at danne et pædagogisk universitetscenter, og samtidig kan man godt have pædagogisk forskning en lang række andre steder, så vi ikke falder for den dér med, at stort er godt for enhver pris.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det hr. Søren Kolstrup som ordfører.

Søren Kolstrup (EL):

Den dagsorden, der er sat i dag, er bestemt ikke Enhedslistens kop te. Vi havde ønsket en noget anden rækkefølge i debatten. Vi hører til dem, der frygter, at den megen tale om institutioner kan indebære standardiseringer. Moduleringer kan indebære tab af kvalifikationer, tab af miljøer.

Men når det så er sagt, synes jeg, der har været to lyspunkter i den her debat. Det ene var Venstres indlæg. Venstres ordfører, fru Hanne Severinsen, talte om decentralisering, regional lighed. Fru Hanne Severinsen talte om den enkelte institutions identitet. Jeg synes, det er vigtigt at konstatere, at det nærmest var Foreningsvenstre, der her førte ordet. Det var rart at høre og et lille lyspunkt i dansk uddannelsesdebat.

Et andet lyspunkt var, at hr. Brian Mikkelsen fra Det Konservative Folkeparti talte om, at det var vigtigt, at også de studerende havde noget at skulle have sagt, hvis man fusionerer. Jamen jeg vil sandelig huske en sådan bemærkning, også hvis vi en gang til skulle opleve store fusioner ledet af stærke ledelser.

Men når det så er sagt, vil jeg præcisere Enhedslistens syn på debatten. Vi tror ikke, at tvungne fællesskaber eller samarbejder i sig selv fører til noget godt. Vi vil stærkt advare mod at bruge økonomisk pression, kontrakter og udviklingsprogrammer til at tvinge institutioner sammen, og vi synes, det er godt, hvis man virkelig tager det alvorligt, at det skal ske ad frivillighedens vej.

Det bedste middel til at sikre udviklingen af faglige miljøer er nu engang at sikre de studerende og de ansatte reel og direkte indflydelse, altså at opbygge faglige miljøer.

I det hele taget er de studerendes demokratiske rettigheder meget overset i institutionsdebatten. Fusioner, sammenlægninger og skabelse af nye, tunge og fjerne bureaukratier vil ofte fjerne rester af studenterindflydelse på de videregående uddannelser. Jeg har tidligere nævnt i debatten her i dag, at fusionen, dannelsen af Sydjysk Universitetscenter, for os er et skræmmebillede af, hvordan en sådan proces ikke skal foregå. For Enhedslisten er det ultimativt, at de studerendes rettigheder sikres, hvis man vil i gang med at etablere centre rundt omkring.